

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321202192
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2321202192.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudkýň JUDr. Evy Behranovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: matky neb. X. X., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX a otca Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Q. T. č. XXX, v konaní o zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky: Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. č. XXXX/XA, T., tohto času bytom F. č. XXX, W. Q. T., o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 4. júna 2021, č.k. 12P/63/2021-41, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletého ponechal v dočasnej starostlivosti navrhovateľky, a to až do právoplatného skončenia konania o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, vedeného na tunajšom súde pod sp zn. 12P/63/2021.

2. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 324 ods. 1 až 3, § 325 ods. 1, 2, § 328 ods. 1,2, § 329 ods. 1,2, § 330 ods. 1,2, § 332 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) ako aj § 2 a § 360 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP) a vecne záverom o osvedčení potreby úpravy pomerov účastníkov na čas do právoplatného skončenia konania o zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka, ktorá je sestrou maloletého, svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zdôvodnila tým, že matka maloletého už nežije a otec nemá vytvorené vhodné podmienky na zabezpečovanie starostlivosti o dieťa, nezaujíma sa o neho, maloletý s ním nežije v spoločnej domácnosti a starostlivosť je mu poskytovaná zo strany navrhovateľky a starých rodičov zo strany nebohej matky. Maloletý Y. pochádza z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 16P/25/2013-79 zo dňa 19.6.2013, a posledná úprava práv a povinností rodičov bola vykonaná rozsudkom č. k. 16P/119/2014-39 zo dňa 9.9.2015, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu o striedavej osobnej starostlivosti. Podľa tvrdenia navrhovateľky sa otec napriek uvedenej dohode o maloletého nezaujímal. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 3.6.2021 zo šetrenia pomerov v rodine vyplýva, že maloletý býva v rodinnom dome na adrese W. Q. T., F. XXX spolu s jeho starými rodičmi a navrhovateľkou, pričom podľa názoru kolízneho opatrovníka má navrhovateľka na uvedenej adrese vytvorené vhodné podmienky pre zabezpečovanie riadnej starostlivosti o maloleté dieťa. V domácnosti má maloletý vytvorené podmienky pre svoje súkromie, prípravu na vyučovanie a pokojný spánok. Stará matka je poberateľkou starobného dôchodku a starý otec poberateľom starobného aj výsluhového dôchodku. Stará matka počas šetrenia uviedla, že maloletý je citlivý chlapec a po smrti matky potrebuje empatický prístup, otec sa však s ním rozpráva ako so psom, dáva mu len samé príkazy. Maloletý bol v minulosti s otcom v minimálnom kontakte, naposledy sa osobne stretli vo februári tohto roku, stretnutie

sa však skončilo hádkou a odvtedy sa maloletý s otcom nestretol. V prípade, keď otec telefonicky kontaktoval maloletého, tento bol po rozhovore s otcom vždy vystresovaný a nervózny.

3. Otec maloletého, s ktorým bol na ÚPSVaR ohľadom predmetného návrhu vykonaný pohovor dňa 2.6.2021 a 26.05.2021, na úrade uviedol, že maloletý je od smrti matky dňa 15.11.2020 v jeho starostlivosti, iba keď je v práci, je u navrhovateľky, alebo u starej matky G. X.. Dieťa má diagnostikovanú poruchu správania, sú s ním výchovné problémy, chodí k psychiatrickému oddeleniu v Trnave a čaká na hospitalizáciu do Kremnice. Uviedol, že má absolvovanú SOŠ a je zamestnaný v spol. D. a.s., T. s priemerným čistým mesačným príjmom cca. 800 Eur, inú vyživovaciu povinnosť okrem mal. Y. nemá. Býva v trojizbovom rodinnom dome štandardne zariadenom, kde podľa jeho vyjadrenia má maloletý k užívaniu samostatnú zariadenú izbu. Uviedol, že s maloletým Y. mal po rozvoze manželstva dobrý vzťah, striedavá starostlivosť sa realizovala, maloletý bol 4 dni u otca a 4 dni u matky. Po presťahovaní sa matky a maloletého do T., cca. pre 2 rokmi, sa rodičia dieťaťa dohodli, že maloletý bude cez týždeň u matky a počas víkendov bude u otca, pobyt u otca sa realizoval v prípade, že otec nemal cez víkend pracovnú zmenu a takto pokračovala po smrti matky starostlivosť medzi otcom a navrhovateľkou. V januári 2021 otec ochorel a bol práceneschopný cca 2,5 mesiaca, počas ktorého obdobia sa nemohol počas víkendov o syna starať, od 22.01.2021 s ním nemal žiadny osobný kontakt, ani telefonický, keďže maloletý mal zablokovaný telefón a podarilo sa mu ho skontaktovať až pred dvomi týždňami, ale mal. Y. mu počas rozhovoru začal vulgárne nadávať, že je opilec, že sa o neho nestará, že ho bije palicou. Otec uviedol, že maloletý máva záchvaty zlosti, kvôli ktorým, ako bol informovaný navrhovateľkou, u nich opakovane zasahovala RZP a za otcom raz prišli príslušníci polície, aby si išiel so synom urobiť poriadky, lebo má záchvat zlosti. Otec prišiel pred dom, dovnútra nešiel, lebo nechodí do domu starých rodičov, pred domom sa rozprával s lekárom RZP, ktorý sa vyjadril, že syna treba bezodkladne umiestniť na preliečenie do psychiatrického zariadenia a potrebuje súhlas zákonného zástupcu. Otec lekárovi verbalizoval súhlas a lekár následne obvolal kliniky v Kremnici a Galante, ale nikde nemali voľné miesto. Otec ďalej uviedol, že s maloletým mal v minulosti dobrý vzťah dovtedy, kým ho stará matka nenaštrbila kvôli prebiehajúcej dedičskému konaniu po smrti matky maloletého. Z dôvodu, aby stará matka nemohla zasahovať do výchovy maloletého, by sa chcel aj s maloletým presťahovať do N., kde má trojizbový byt a vedel by si tam nájsť aj prácu. S návrhom navrhovateľky otec nesúhlasí z dôvodu, že podľa neho navrhovateľka nie je schopná sa o maloleté dieťa postarať, cez víkendy sa neustále niekde túla a maloletý je v starostlivosti starej matky.

4. Súd prvej inštancie zo správy kolízneho opatrovníka zistil, že navrhovateľka je slobodná, bezdetná, má ukončené úplné stredné všeobecné vzdelanie na gymnáziu a aktuálne študuje prvý ročník na UKF v Nitre, odbor predškolská elementárna pedagogika, pričom je zamestnaná ako vychovávateľka na M. J. C. F. v T. s priemerným čistým mesačným príjmom cca. 620,00 Eur. Táto uviedla, že striedavá osobná starostlivosť o mal. Y. sa nikdy nerealizovala, maloletý bol v celodennej starostlivosti matky a otca navštevoval minimálne, otec prispieval matke na jeho výživu mesačne sumou 120 Eur. Do matkinej smrti bývala navrhovateľka spolu s matkou a maloletým Y. spoločne v byte v T. na X. XA, po smrti matky sa presťahovali k starým rodičom, spoločné bývanie a vzájomná prítomnosť poskytovala všetkým psychickú podporu. Otec sa prestal o syna, jeho zdravotný stav alebo školské výsledky zaujímať. S maloletým sa pripravovala do školy navrhovateľka, v súčasnosti je už samostatný. Navrhovateľka má s maloletým vytvorený dobrý vzťah a sú si navzájom oporou.

5. Ďalej mal súd zistené, že maloletý navštevuje 6. ročník Základnej školy J.C.F. v T.. Jeho zdravotný stav je dobrý, je však sledovaný v psychiatrickej ambulancii, je na medikamentóznej liečbe, má diagnostikované ADHD a dyslexiu. Stará matka a navrhovateľka predložili úradu návrh na hospitalizáciu maloletého na psychiatrickom oddelení v nemocnici, ktorá je nevyhnutná na riešenie akútnych problémov maloletého. Z pohovoru s maloletým, ktorý vykonal kolízny opatrovník dňa 26.5.2021 vyplynulo, že so svojim otcom má zlý vzťah asi od svojich 4 rokov, otec je podľa jeho vyjadrenia k nemu bezcitný, požíva alkoholické nápoje a keď bol u otca, tak ho otec aj bil palicou. Ďalej uviedol, že otec často rozprával o tom, že chce už zomrieť, lebo ho nebaví život. Naposledy bol u otca 6.2.2021, ráno po prebudení išiel robiť bežné veci a potom si chcel odvážiť jedlo, lebo držal diétu, otec však začal na neho kričať, aby si nič nevážil a veľmi sa rozčúľil. Maloletý sa zamkol pred ním v druhej izbe a zavolať sestru aby po neho prišla. Keď bol následne s otcom v telefonickom kontakte, otec mu do telefónu iba nadával a odvtedy s ním v kontakte viac nebol. Maloletý verbalizoval, že chce zostať v starostlivosti svojej sestry a súhlasí s tým, aby bol zverený do jej náhradnej starostlivosti, vždy býval v domácnosti

spolu so sestrou, majú vytvorený dobrý vzťah, sestra mu pomáha aj s učením. Má rád starých rodičov, často ich aj s mamou navštevovali.

6. Súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového a právneho stavu dospel k záveru, že sú dané dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa maloletý dočasne ponechá v starostlivosti navrhovateľky. Súd mal v konaní osvedčené, že navrhovateľka de facto zabezpečuje starostlivosť o maloletého od 15.11.2020, pričom má vytvorené vhodné podmienky pre osobnú starostlivosť o neho a ohľadom tejto starostlivosti ani kolízny opatrovník ani súd nezistili z jej strany nedostatky. Súd, vychádzajúc najmä zo správy kolízneho opatrovníka a mal osvedčené, že maloletý má s navrhovateľkou vytvorený dobrý vzťah a pri rozhodovaní prihliadol aj na názor maloletého. Nariadenie neodkladného opatrenia bude v záujme maloletého Y., nakoľko navrhovateľka má pre maloletého aktuálne vytvorené vhodné podmienky pre jeho zdravý vývoj, a zároveň má vytvorené prostredie pre jeho pokoj, porozumenie, stabilitu, toleranciu a harmóniu. Preto návrhu vyhovel s tým, že všetky skutočnosti tvrdené účastníkmi konania bude súd skúmať a dokazovať v konaní vo veci samej.

7. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého, ktorý spochybňuje osobu navrhovateľky. Uviedol, že od deviatich rokov svojho života nežila v domácnosti s matkou, ktorá ju vyhodila pre zlé správanie, následne žila u babky G. a tá ju viedla k hysterickosti a nenávisti. Okolo jedenásteho roku života prišla bývať k matke do nového domu, kde do noci bývala na internete, dlho spávala a potom sa flákala, o nič sa nestarali (zrejme navrhovateľka s matkou, pozn. súdu) a keď sa otec vrátil z práce domov, nemali čo dať ani maloletému jesť. Otec opísal, ako za uvedenej situácie došlo medzi nimi k hádke, keď túto situáciu navrhovateľke vytykal, navrhovateľka mu začala vulgárne nadávať a dala mu facku, ktorú jej otec maloletého vrátil. Po návrate z práce našiel dom prázdny a viac ju tam nepustil. Následne žili pár mesiacov u babky, potom dostali nájomný byt v W. Q. T. a odtiaľ ju matka opätovne vyhodila z domu a odvtedy navrhovateľka nikdy nežila so svojou matkou ani babkou. Počas základnej školy navrhovateľka navštevovala psychológa pre nevhodné správanie, bola vulgárna a nevedeli si s ňou rady. Tvrdenia navrhovateľky uvádzané v návrhu označil otec za klamstvá. Nie je pravdou, že by otec nemal vytvorené podmienky pre výchovu maloletého, pretože má rodinný dom, kde má maloletý slušnú izbu, tiež má trojizbový byt v N. plne zariadený, kde má tiež maloletý izbu. Naopak, pokiaľ ide o nevlastnú sestru, táto pre starostlivosť o maloletého nemá vhodné podmienky. Pokiaľ navrhovateľka uvádza, že pred dvoma rokmi dostali nový nájomný byt v T. na X. XXXX/XA, to je pravda, ale navrhovateľka tam má len trvalý pobyt, v skutočnosti tam nikdy nežila a bývala u svojich kumpánov v Q., potom v D. Y., v T. a aj momentálne býva T. v podkrovnom byte s priateľom, na ktorého vo svojom návrhu pozabudla. Navrhovateľka nemá žiaden byt po matke, len trvalý pobyt a otec navrhuje, aby uvedenú situáciu sociálni pracovníci preverili. V byte po matke žije matkin priateľ a navrhovateľka je opäť v podnájme, kryje jej však chrbát babka, že bývajú u nej. Navrhovateľka má teda podmienky na bývanie len na papieri, v skutočnosti je to prenajatý jedno alebo dvojizbový byt, v ktorom žije navrhovateľka, jej priateľ a teraz z času na čas aj maloletý Y., o ktorého sa navyše navrhovateľka ani nezaujíma. Zaujímal sa o neho len otec a tiež matka, s ktorou sa otec dokázal na starostlivosti o dieťa vždy dohodnúť. Po jej smrti sa s navrhovateľkou dohodli na pokračovaní v striedavej starostlivosti, čo trvalo do polovice januára, kedy otca seklo v križoch a zistili mu následne prasknutý stavec. Je pravda, že počas tohto obdobia sa o syna nestaral kvôli bolestiam, toto sa však navrhovateľke snažil finančne vykompenzovať a dával jej 300 Eur mesačne. Napriek tomu bol v tomto období s maloletým na vyšetrení v Nitre a viackrát u psychologičky MUDr. R., lieky i náklady na cestu hradil otec. Dňa 06.06. mal ísť maloletý znova k lekáre, otec však ani nevie, či bol. Začiatkom februára 2021 mu telefonoval nejaký lekár z RZP, aby si prišiel urobiť poriadky so synom, že chce babku a dedka zabiť tĺčikom na mäso. Otec v tom čase bol práceneschopný, nemohol chodiť a tak nemohol situáciu riešiť, pýtal si však vysvetlenie od Y., ktorá mu povedala, že chcú maloletého umiestniť do ústavu, ale ona s tým nesúhlasí a nikam ho nedá. V marci sa situácia zopakovala, za otcom prišla navrhovateľka a policajti, aby otec išiel robiť poriadky so synom, kedy mu doktor objasnil situáciu a otec preto hneď dal súhlas k hospitalizácii. Lekár vtedy obvolal viaceré zariadenia, všetko však bolo obsadené. Otec na tomto mieste uvádza, že chce pre svojho syna to najlepšie a nemôže akceptovať, že navrhovateľka povie, že ho nikam nepošle a nedáme ho. Podľa názoru otca je navrhovateľka absolútne nezodpovedná, o čom svedčí aj to, že dodanie dokumentov na vybavenie rodinných prídavkov a sirotského dôchodku jej trvalo niekoľko mesiacov. Navrhovateľka mu odmieta poskytnúť aj správy zo zásahu RZP, aby mohol maloletému vybaviť liečbu v Kremnici, a keďže nevedel čo s ňou robiť, navštívil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Šali, kde to oznámil, tiež bol tri razy na polícii, nakoľko nemieni čakať pol roka, pretože syn je vo veľmi zlom psychickom stave. Navrhovateľka aj políciu presviedčala, že už žiadne dokumenty nemá a poslala už otcovi všetko, podľa

názoru odvolateľa však klame, pretože nechce dať maloletého na liečbu do ústavu. Otec nesúhlasí s tým, aby sa takáto nezodpovedná osoba mala starať o jeho syna a zastupovať ho. Navyše sa o maloletého ani nestará, syn počas víkendov trávi čas s matkiným priateľom, ktorý ho posunie babke. Otec sa pritom synovi venoval, keď bol malý, naučil ho lyžovať, plávať, precestovali spolu celé Slovensko, syna vždy podporoval, tiež mu kupoval potrebné veci do školy, oblečenie a pod. (keď navrhovateľku žiadal v čase pohrebu, aby mu našla zimné topánky, keďže mrzlo, ani to neurobila). Odvolateľ navrhuje súdu, aby preveril policajné záznamy navrhovateľky a aby dal urobiť jej psychologický posudok rovnako ako starým rodičom a za týmto účelom, aby ustanovil znalca, pretože otec spochybňuje aj ich spôsobilosť starať sa o syna. Po smrti matky sa otec od syna v dôverných rozhovoroch dozvedel o psychickej nepohode, ktorú maloletý zažíval u matky a starých rodičov. K výpovedi maloletého otec uvádza, že tento je pod veľkým nátlakom starých rodičov a nevlastnej sestry, čo znova vyvoláva jeho psychickú nepohodu a vyúsťuje do silných a častých záchvatov. Maloletý bol k výpovedi ovplyvňovaný, nie je pravda, že by bol otec bezcitný (inak by sa mu maloletý po smrti matky nezveril so svojimi problémami), nie je pravda, že otec je alkoholik (alkohol nepije, vždy ho odmietal, vedia to o ňom všetci), nie je pravda, že bije maloletého palicou (v živote ho neudrel) a nie je pravda ani to, že otca nebaví život a chce umrieť (je plný životného elánu, má veľa koníčkov, záujmov, priateľov). Otec je toho názoru, že ak sa chce o niekoho starať a zastupovať ho, musí navrhovateľka najskôr dozrieť a dospieť, prestať klamať, rozprávať výmysly a brániť v liečbe maloletého Y.. Musí sa zmieriť s tým, že maloletý potrebuje odbornú pomoc a to nielen zo strany psychológa, ale potrebuje aj ďalšiu starostlivosť, o ktorej navrhovateľka ani netuší (preventívne prehliadky u zubára, polročné kontroly u alergológa, polročné kontroly u ortopéda a pod.).

8. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že nedisponuje žiadnymi informáciami, ktoré by potvrdzovali pravdivosť vyjadrení otca maloletého a pridrižiava sa plne svojho stanoviska podaného súdu v správe zo dňa 03.06.2021. Napadnuté uznesenie považuje za správne.

9. Navrhovateľka k podanému odvolaniu uviedla, že informácie uvádzané odvolateľom sa zakladajú na konfabuláciách zo strany otca maloletého. Naďalej sa pridrižiava skutočnosť uvádzaných vo svojom návrhu aj výpovede, ktorú podala sociálnej kurátorke.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech.

11. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 12P/63/2021 je návrh staršej sestry maloletého na zverenie do jej náhradnej osobnej starostlivosti, v rámci ktorého podala navrhovateľka súčasne aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zveriť maloletého do jej náhradnej osobnej starostlivosti. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a rozhodol, že maloletého ponecháva v dočasnej starostlivosti navrhovateľky a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

12. Otec v odvolaní vytýkal súdu prvej inštancie, že nedostatočne zistil skutkový stav, neoveril si skutočnosť tvrdené navrhovateľkou, nezistoval, že otec má lepšie predpoklady na poskytovanie starostlivosti svojmu synovi, nepreskúmal spôsobilosť navrhovateľky starať sa o maloletého a rovnako spôsobilosť starých rodičov, výsledkom čoho je nesprávne rozhodnutie, ktoré nie je v záujme maloletého. Aj keď otec v odvolaní výslovne neuvádza, čo navrhuje, je z obsahu spisu zrejmé, že žiada napadnuté rozhodnutie zmeniť a zveriť maloletého do jeho osobnej starostlivosti, táto skutočnosť vyplýva iba nepriamo z podaného odvolania avšak bez akýchkoľvek pochybností vyplýva z obsahu otcovho návrhu podaného na súd dňa 31.05.2021, ktoré konanie bolo uznesením Okresného súdu Galanta spojené dňa 29.06.2021 s konaním o návrhu navrhovateľky na zverenie maloletého do jej náhradnej starostlivosti.

13. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisového materiálu otcom namietané vady nezistil a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu postačujúcom na rozhodnutie o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe vykonaného skráteného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie vecne správne. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a zhodne s týmto súdom má za to, že v preskúmvanej veci boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bude maloletý ponechaný

dočasne v starostlivosti navrhovateľky. Nad rámec toho, čo uviedol už prvoinštančný súd a reagujúc na odvolacie námietky otca považuje odvolací súd za potrebné doplniť nasledovné:

14. Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP). V mimosporových konaniach je umožnené súdu nariadiť neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu, najmä vtedy, ak to bude vyžadovať ochrana maloletého dieťaťa. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva (pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže) a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli hodnoverne osvedčené (§ 326 ods. 1 CSP).

15. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom stranami označených (resp. v nesporových konaniach aj súdom obstaraných) dôkazov v krátkych lehotách zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať, je teda hodnoverné osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi a skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Súd tiež dbá na to, aby sa neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nevytvoril nenávratný stav a aby právne účinky neodkladného opatrenia neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah účastníkov neobmedzili.

16. Zmyslom právnej úpravy neodkladných opatrení v konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloletých je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia a to do doby, kým o výchove dieťaťa, ktoré je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

17. Účelom zverenia maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti (§ 45 Zákona o rodine) je nahraďiť osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť. Súd môže maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa. V záujme maloletého dieťaťa v najširšom slova zmysle je, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju, aby bol jeho majetok spravovaný s náležitou starostlivosťou a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch.

18. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že maloletý pochádza z rozvedeného manželstva rodičov a podľa poslednej úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému bol zverený do striedavej starostlivosti oboch rodičov, matka maloletého však v minulom roku zomrela. Výpoveďami nielen navrhovateľky ale aj starej matky maloletého a napokon aj samotného mal. Y. bolo osvedčené, že po smrti matky zabezpečovala starostlivosť o maloletého prevažne navrhovateľka spoločne s otcom maloletého a to do januára 2021, následne však už maloletý svojho otca odmietal. Maloletý je v psychiatrickej ambulantnej starostlivosti, kde sa lieči z dôvodu viacerých psychických porúch a vyžaduje citlivý prístup. Podľa tvrdenia navrhovateľky bol u otca naposledy dňa 06.02.2021, avšak dostal jeden z afektívnych záchvatov, zavrel sa v izbe a odvtedy vôbec nemá záujem o kontakt s otcom. Sám otec v tomto konaní uviedol, že s navrhovateľkou sa dohodli na pokračovaní v striedavej starostlivosti, čo trvalo do polovice januára, kedy z dôvodu vážnych zdravotných problémov s chrbticou sa počas viac než dvoch mesiacov nemohol o syna starať. Sociálnej kurátorke dňa 02.06.2021 tiež uviedol, že s maloletým od 22.01.2021 nemal žiadny kontakt, ani osobný ani telefonický. Aj z vykonaného pohovoru s maloletým vyplývalo, že so svojou sestrou sa dlhodobo zdržiava v spoločnej domácnosti, má s ňou vytvorený dobrý vzťah a chce zostať v jej starostlivosti. Šetrením pomerov u navrhovateľky kolíznym opatrovníkom bolo napokon

osvedčené aj to, že navrhovateľka má v súčasnosti vytvorené vhodné podmienky pre zabezpečovanie riadnej starostlivosti o maloletého.

20. Uvedené zistenia aj podľa názoru odvolacieho súdu postačujú na prijatie záveru o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým sa maloletý ponechá v navrhovateľkinej starostlivosti až dotedy, kým súd na základe riadneho a úplného dokazovania v konaní vo veci samej nerozhodne o tom, ktorá osoba má lepšie predpoklady pre vytvorenie vhodnejších podmienok pre zdravý psychický a fyzický vývin maloletého. Požiadavky otca na vykonanie dokazovania ohľadom bezúhonnosti navrhovateľky, jej morálnych a osobnostných predpokladov, psychologického profilu a podobne, nie je možné pre krátkosť času zrealizovať v tomto štádiu konania vzhľadom na povahu inštitútu neodkladného opatrenia. Doterajšie zistenia o osobe navrhovateľky (je študentkou UKF v Nitre, odbor predškolská elementárna pedagogika a zároveň zamestnaná ako vychovávateľka na M. v T., kam maloletý chodí do školy) však nepodporujú otcove tvrdenia o nezodpovednom prístupe navrhovateľky k životu a túlavom spôsobe života a spolu s výsledkami šetrenia kolízneho opatrovníka zatiaľ osvedčili vhodnosť tejto osoby pre dočasnú náhradnú starostlivosť.

21. Otec v odvolaní namietal, že navrhovateľka nemá vytvorené vhodné bytové podmienky a tie, ktoré v návrhu uvádza, sú iba na papieri, keď navrhovateľka v skutočnosti býva v podnájme so svojím priateľom. Uvedené skutočnosti však otec ničím nepodložil a ide len o jeho tvrdenia, ktoré odporujú tvrdeniam navrhovateľky, starej matky i zisteniam kolízneho opatrovníka, ku ktorým dospel šetrením jej pomerov.

22. Je síce pravdou, že neboli skúmané bytové podmienky na strane otca, čo tiež súdu vytýkal, avšak uvedená otázka je v tomto štádiu konania vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bez právneho významu a to z dôvodu, že maloletý otca výslovne odmieta a praje si zostať u navrhovateľky, pričom správne súd prvej inštancie na názor maloletého prihliadol, keď zároveň neboli avizované žiadne nedostatky v starostlivosti navrhovateľky o neho. Nie je ani zrejmé, akým spôsobom by vôbec otec mohol zabezpečovať v súčasnosti starostlivosť o syna, pretože pracuje, ostatne aj v minulosti podľa jeho vlastného vyjadrenia zabezpečoval starostlivosť o syna otec iba cez víkendy a to za predpokladu, že vtedy nebol v práci.

23. Pokiaľ odvolateľ tvrdí, že navrhovateľka sa o maloletého nestará a maloletý víkendy trávi s babkou, tieto skutočnosti síce súd zatiaľ nezisťoval, avšak i v prípade, ak by sa ukázala ich pravdivosť, v zásade samé osebe nie sú postačujúce na prijatie záveru o nespôsobilosti navrhovateľky starať sa o maloletého Y., zvlášť keď maloletý má aj so starými rodičmi dobré vzťahy a je na nich zvyknutý.

24. Významná časť odvolacej argumentácie otca je zameraná na nevhodný prístup navrhovateľky k riešeniu zdravotných, najmä psychických problémov maloletého, keď podľa tvrdenia otca navrhovateľka bráni liečbe maloletého, odmieta otcovi dať dokumenty potrebné na vybavenie liečby v ústavnom zariadení a zatajuje mu skutočný stav maloletého, pretože nesúhlasí s jeho umiestnením do zdravotníckeho zariadenia. Tieto tvrdenia otec opäť ničím nepodložil, pričom z návrhu navrhovateľky vyplýva pravý opak. Táto vo svojom návrhu uviedla, že otec má na psychiku maloletého veľmi zlý vplyv, už vo veku troch rokov videl, ako matke a navrhovateľke otec fyzicky i psychicky ubližuje, pričom boli na neho podané viaceré trestné oznámenia z dôvodu napadnutia matky i starých rodičov. Pri týchto incidentoch bol maloletý prítomný a zanechalo to na ňom následky. Otec pravidelne napádal navrhovateľku i jej matku, nožom, rukami, železnou tyčou, pravidelne sa im vyhrážal smrťou, navrhovateľke vo veku asi dvanástich rokov rozbil nos, incident však nebol nahlásený z dôvodu, že matke sa vyhrážal zabitím maloletého ak by vec nahlásila polícii. Ďalej navrhovateľka v návrhu uviedla, že maloletý sa lieči v psychiatrickej ambulancii MUDr. R. v Trnave kvôli úzkosti, depresii, silným agresívnym afektom, ADHD, deštruktívnym prejavom, posttraumatickej stresovej poruche a špeciálnym vývinovým poruchám a má nasadenú liečbu. Jeho otec však ani nevie aké lieky či aký lekár maloletého ošetruje, pretože sa vôbec nezaujíma o jeho potreby či psychické a fyzické zdravie. Uviedla tiež, že MUDr. R. dala odporúčenie na jeho hospitalizáciu do Psychiatrickej nemocnice v Kremnici, nakoľko maloletý máva pravidelné afekty sprevádzané silnou agresivitou (z dôvodu čoho bola v tomto roku privolaná už 4 razy RZP a políciou), ale otec tieto skutočnosti odmieta, nakoľko s ním nežije, nie je s ním v kontakte a nevie o zdraví svojho syna. Hoci hospitalizácia je pre maloletého potrebná, a je na ňu potrebný súhlas zákonného zástupcu, otec odmieta akúkoľvek pomoc maloletému a nechce mať so starostlivosťou o maloletého nič spoločné, radšej ho chce zavrieť do detského domova... Na základe vyššie uvedených vyjadrení navrhovateľky, ktoré celkom popierajú tvrdenia otca uvádzané v odvolaní, je nutné konštatovať, že v

tomto štádiu konania nie je možné uzavrieť, kto z nich oboch uvádza súdu pravdivé tvrdenia a ktorý z nich odmieta zabezpečiť maloletému potrebnú odbornú starostlivosť. Preverenie týchto skutočností bude vyžadovať širšie dokazovanie, ktoré presahuje možnosti tohto konania, súd sa preto priklonil k tvrdeniam navrhovateľky, u ktorej mal aj kolíznym opatrovníkom osvedčenú dostatočnú starostlivosť o maloletého, ktorá je navyše realizovaná aj za spolupráce starých rodičov, ktorým na maloletom tiež záleží a jeho zdravotný stav im nie je ľahostajný.

25. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd vyhodnotil námietky otca maloletého ako nedôvodné a stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia boli splnené a ponechanie maloletého v starostlivosti navrhovateľky bude v záujme maloletého. Majúc za to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 2 CSP ako vecne správne potvrdil, pričom v podrobnostiach na jeho odôvodnenie odkazuje.

26. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).